

Inhoud

I

Mijn aktetas 11 | Gedoogd 12 | Een klein beetje 14 | Stadia van vrouw-zijn 15 | Een kort nieuwsbericht van lang geleden 17 | Angst voor loslippigheid 18 | Karamelsaus 19 | De praatkunstenaar 20 | De andere zij 21 | Iedereen was altijd aan het huilen 22 | Vader moet iets aan me kwijt 24 | Een moment van lang geleden: de rondtrekkende fotograaf 25 | Indirecte roem #2: Karl Marx en mijn vader 26 | De grap 27 | Bang om oud te worden 29 | Addie en de chili 30 | Woedeaanvallen 37 | Indirecte roem #7: A.J. Ayer 38 | Jonge huisvrouw 39 | Hier op het platteland 40 | Ei 43 | De middag van een vertaalster 44 | Gisteravond in de bioscoop 46 | Zondagavond bij de zomerhuisjes 47 | Een theorie 48

II

Buurtbericht: voorbeeld van overbodigheid 51 | Gesprek tijdens luidruchtig feestje op besneeuwde wintermiddag op platteland 52 | Opdracht tijdens de schrijfles betreffende een bepaald meubelstuk 54 | In een hotelkamer in Ithaca 55 | Treinincident 56 | Brief aan de vader 60 | Gesprek tijdens luidruchtig feestje op besneeuwde wintermiddag op platteland (Korte versie) 61 | Democratie in Frankrijk anno 1884 62 | Indirecte roem #8: Op weg naar Detroit 63 | Engeland

64 | Criminele activiteit in historisch koloniaal Williamsburg 65 | Gesprek in lounge 66 | Indirecte roem #9: In Detroit 67 | Een vriend leent een beter boodschappenkarretje 68 | Sabbatverhaal #1: Stroomonderbreker 69 | Brief aan de Amerikaanse posterijen inzake een affiche 70 | Volwassen vrouw tegen het eind van een gesprek over regenjassen tijdens een lunch met een andere volwassen vrouw 72 | Sabbatverhaal #2: Minje 73 | Ons netwerk 74 | William Cobbett en de onbekende 75 | Indirecte roem #3: June Havoc 76 | Een kwestie van perspectief 77 | Bouwmeester 78 | Vijanden 79 | Eenzaam (ham in blik) 80 | Die afschuwelijke man 81 | Smachtende ouwe vrijster 83 | Oude mannen in de stad 84 | Ergerlijk huwelijksmoment: Kokosnoot 89 | Op weg naar het zuiden op zondagochtend (dachten ze) 90 | Indirecte roem #1: Ezra Pound 92

III

Vrouw gaat naar circuiteigenaar 95 | Ouder worden 96 | Onze vreemden 97 | Gesprek voor het avondeten 108 | Vader gaat het water in 109 | Verstoorde geleerde in trein 110 | Ontmoeting in landschap 113 | Bedrog (Vermoeide versie) 114 | Eind van telefoongesprek met regelpersoon van Verizon 115 | Een verklaring betreffende het tapijtverhaal 116 | Een mier 117 | Gramsci 120 | Excuus voor het storen 121 | Handen op het stuur 141 | Knobbelzwaan in de koplampen 142 | Ergerlijk huwelijksmoment: Verzekering 144 | Ergerlijk huwelijksmoment: Gemompel 145 | Nog geen Ring Lardner 146 | In de trein naar Stavanger 147 | Hoe bedroefd? 149 | Crêpepapierachtig 150 | De toewijding van een moeder 151

IV

Op een wintermiddag 155 | Interessante persoonlijke groentes 156 | Tweede glas 157 | Commentaar op ‘Interessante persoonlijke groentes’ 158 | Indirecte roem #4: Sally Bowles 159 | Iemand vroeg me naar korstmos 160 | Spellingsprobleem 166 | Multiplechoicevraag gesteld door onbekende in pamflet 167 | Haar egoïsme 168 | Drie musketiers 169 | Buurmansblik 170 | Helens vader en zijn gebit 171 | Leuk 172 | Het onderzoek 173 | In feite 174 | Je klein voelen 175 | Terugkerend rapenprobleem 176 | Leren zingen 177 | Maar het is het eerste stadium van zijn bouwwerkzaamheden 186 | Twee burgemeesters en een woord 187 | Nieuwe dingen in mijn leven 188 | Niet veel te vertellen 190 | Achternamiddag 191 | Piekeren over vaders arm 192 | Opportunistisch zaadje 193 | Onze jonge buurman met zijn blauwe autootje 194 | Die twee luidruchtige vrouwen 196 | Winterbrief 197 | Caruso 212 | Pearl en Pearline 213 | Wat je voor je rapen kon krijgen 215 | Een vrouw die tijdschriften aanbood 217 | Ergerlijk huwelijksmoment: Avondeten 218 | Ergerlijk huwelijksmoment: Gespeculeer 219 | Ongelukkige kerstboom 220 | Mijn Duits verbeteren 221

V

Begroetingsgedicht 225 | Twee verhalen over jongens 226 | Indirecte roem #5: Rex Dolmith 229 | Besognes elders 230 | Verloren door Rita Hedges (persoonlijk) 231 | Na het lezen van Peter Bichsel 232 | Indirecte roem #6: Theodorik 244 | Gehoord in de trein: twee oude dames zijn het eens 245 | Nog wat correcties 246 | Beste Who Gives a C*** 247 | Niezen in de trein 249 | (Een paar van) zijn drinkgewoontes 250 | De interesses op de oude dag 251 | De mensen in mijn dromen 252 | De geluiden van een zomermiddag 256 | Drie

sterfgevallen en één oud gezegde 257 | Echt gebeurd 258 |
Bruiloft 259 | Met haar in contact proberen te komen 262 |
Twee dronkaards rond etenstijd 263 | Lelijk? 264 | Wat ik
begrijp 265 | Hoe hij in de loop van de tijd is veranderd 266
| Wijze oude mannen 274 | Ongebruikelijk ornament 275 |
Noodvoorziening 276 | De linkerhand 277 | Nog zo laat op
279 | Je muziekeus van de dag 280 | Wanneer we dood en
begraven zijn 281

Woord van dank 283

Mijn aktetas

Het was duidelijk vanwege mijn aktetas dat ze me aannamen om ook het volgende semester les te geven. Ze waren onder de indruk omdat mijn aktetas zo op een aktetas leek.

Ook wist ik hoe ik met mijn aktetas in de hand door de gangen moest lopen. Ik kon mijn kantoordeur van het slot doen en mijn kantoortje binnenlopen. Ik had een draaistoel op wieltjes in mijn kantoortje. Ik liet mijn deur openstaan tijdens mijn spreekuur en deed hem ferm dicht zodra het spreekuur was afgelopen. De secretaresse van de vakgroep deed alles wat ik haar vroeg, binnen de grenzen van het redelijke. Ik was voorzichtig met wat ik haar vroeg om te doen. In haar bijzijn was ik energiek en druk in de weer, maar met een beleefde glimlach. Ik had mijn postvak, met mijn vetgedrukte naam erop, onder de klok. Ook sprak ik met een student wanneer ik er een tegenkwam op de gang, met de juiste gezichtsuitdrukking, een beetje verdwaasd en afwezig, maar mijn antwoorden waren altijd helder en afdoend.

Gedoogd

De kat zegt: 'Ik word hier alleen maar gedoogd.' De hond begrijpt het niet, dus geeft de kat een definitie van het woord *gedoogen*. Het heeft met een soort tolerantie te maken. Het heeft met een soort toestemming te maken die alleen indirect is, toestemming doordat een verbod achterwege blijft. Ze gebruikt het woord *stilzwijgend*. De hond begrijpt *stilzwijgend* niet. De kat geeft het op. Ze denkt dat hij het waarschijnlijk toch wel snapt.

De kat weet dat ze dol zijn op de hond en haar alleen maar tolereren. Je kunt echt van enthousiasme spreken als ze de hond begroeten, bij het binnenkomen door de voordeur. Zij blijft op de achtergrond zitten kijken, omdat de hond zo wild is als hij tegen hen op springt. Ze zien haar op de achtergrond en zeggen: 'Hallo, poesje!' maar zonder veel warmte. De hond is demonstratiever dan zij. Hij zou het woord *demonstratief* niet begrijpen, al brengt hij het wel in praktijk. (*In praktijk brengen* zou hij ook niet begrijpen.)

Later zegt de kat tegen de hond, die onder haar staat, in de keuken, en naar haar kijkt en de geur opsnuift: 'Nu is ze even weggelopen en zit ik hier op nog geen twee centimeter van haar broodje kip. Daardoor voel ik druk.' Ze steekt een voorpoot uit en raakt het broodje aan, maar ze is niet op haar gemak.

De hond is op haar gesteld en in haar geïnteresseerd. Hoewel het woord *druk* hem onbekend is, zou hij het niet als druk ervaren om in de buurt van het broodje kip te zijn.

Dan zegt ze dat ze in bepaalde situaties problemen heeft met haar speekselklieren en zichzelf er niet van kan weerhouden haar bek open en dicht te doen.

Later kauwt de kat weer op de bezem.

De hond begrijpt niet waarom ze dat doet.

De kat zegt: 'Ze vaart tegen me uit omdat ik op de bezem heb gekauwd. Ze laat hem zo staan dat ik hem zie. Dan ziet ze me erop kauwen en komt ze aanlopen om hem tussen de koelkast en de muur te zetten waar ik er niet bij kan, al probeer ik het wel. Ik probeer het als hij ergens lijkt te staan waar ik erbij kan.'

De hond luistert hoe ze dit allemaal uitlegt. Het is tenminste weer eens iets anders dan opnieuw in die zich over de vloer verplaatsende plas zonlicht te gaan liggen slapen, zoals hij al de hele ochtend van tijd tot tijd doet.

Een klein beetje

Agnes Varda, de Franse filmregisseur,
zei tijdens een interview
dat ze het leuk vond om een beetje te naaien,
een beetje te koken, een beetje te tuinieren, een beetje voor de
baby te zorgen,
maar alleen een klein beetje.

Stadia van vrouw-zijn

Het was midden in de tijd dat ik uit alle macht het – wat zou het zijn? – zevende, nee zesde stadium van mijn groeiproces als vrouw probeerde af te ronden, waar ik al een jaar te laat mee was, aldus de (ondoeltreffende) antroposofische arts die ik had geraadpleegd over mijn aanhoudende oorontsteking, dat ik tijdens een uitzonderlijk onrustige nacht waarin ik eerst was wakker gemaakt door mijn kind, daarna door een mug, daarna weer door mijn kind, daarna door het gekriebel in mijn oren, daarna weer door mijn kind – dat ik opnieuw werd wakker gemaakt, ditmaal door het schelle gejammer van een luchtalarm dat ik aanvankelijk voor een slecht functionerende ventilator in een raam hield en daarna voor een ventilator in een ander raam, zodat ik rondliep om eerst de ene en daarna de andere ventilator uit te zetten en de stekker eruit te trekken en daarna naar beneden liep en door de achterdeur de tuin in om omhoog te gaan staan kijken totdat de sirene plotseling ophield en het gejammer wegstierf. Natuurlijk dacht ik aan oorlog, omdat ons land weer eens in oorlog was met een ander land. Ik dacht dat de mug die me had lastiggevallen misschien wel langer zou leven dan ik. Ik overwoog het plaatselijke politiebureau te bellen. Ik vroeg me af of mijn man het alarm door zijn oordoppen heen had gehoord. Hij sliep beneden om geen last te hebben van mij, omdat ik zo slecht sliep in die tijd, of van het kind, dat zo vaak wakker werd. De dokter had me verteld dat het volgende stadium, het laatste stadium van het vrouw-zijn waarin een vrouw nog vruchtbaar is, creatief heel belangrijk is. Het stadium dat daarna kwam was heel anders,

ook prachtig, zei ze, maar heel anders. Maar ik had dit stadium nog niet afgerond, naar verluidt de ontwikkeling tot het volledige vrouw-zijn. Voor zover ik kon zien, was ik dit jaar nog precies dezelfde als vorig jaar en het jaar daarvoor.